

Ur *Den Kommunistiska Internationalen* N:o 6. (1921)

Utträdet av fem medlemmar ur Tysklands Kommunistiska Partis central.

Fem medlemmar av Tysklands Förenade Kommunistiska Partis (V. K. P. D.) central har förklarat sitt utträde ur centralen och motiverat det med sitt missnöje över Exekutivens hållning beträffande Italienska Socialistiska Partiets klyvning.

För varje tänkande kommunistisk arbetare är det tillräckligt med detta enda faktum: ställd inför frågan *med reformisterna eller med kommunisterna* har den centriska ledargruppen omkring Serrati brutit med 60,000 kommunistiska proletärer för att göra 12,000 reformister till lags. Detta faktum är mera sägande än alla långa utläggningar om det otaktiska tillvägagångssättet av den eller den representanten för Kommunistiska Internationalen. Detta borde stå klart för alla medlemmar av den tyska centralen. I ett kommunistiskt parti ställes av arbetarna ledarna på poster, som de utan partiets medgivande har lika litet rätt att lämna, som en rödarmist har rättighet att övergiva sin post. Endast i borgerliga eller opportunistiskt socialdemokratiska partier tror ledaren sig kunna uppträda självständigt och handla mot medlemskorporationernas uttalade vilja. I alla händelser hade de fem kamraterna varit skyldiga att med hänsyn till internationell disciplin omedelbart meddela Kommunistiska Internationalen sin avsikt att utträda ur centralkommittén. Exekutiven beklagar därför de fem kamraternas utträde ur V. K. P. D.:s centralkomité och ser i detta utträde

1. brist på disciplin inom de ledande lagren av V. K. P. D.;
2. bekräftelsen på det faktum, att benägenhet för bildandet av en högerflygel visat sig bland ledarskapet för V. K. P. D.

Exekutiven är av den uppfattningen, att de verkliga motiven för kamrat Levis och den omkring honom stående gruppens utträde ur V. K. P. D.:s central icke är den italienska frågan utan opportunistiska synpunkter på de tyska och internationella problemen.

För alla medvetna kommunister i Tyskland måste det stå klart, att Kommunistiska Internationalens exekutiv icke sätter såsom sitt mål att bilda sekler, utan att dess mål är att skapa verkligt aktiva och revolutionära masspartier i alla länder.

Exekutivens bemödanden, särskilt också i Tyskland, nämligen att åstadkomma Spartakusförbundets sammansmältning med de revolutionära elementen i Tysklands Kommunistiska Arbetarparti och det fornas Oavhängiga Socialistiska Partiet, är ett nogsamtt bevis härpå.

Försöket att framställa tilldragelserna inom det italienska partiet såsom en mekanisk klyvning” är liktydigt med, att upphovsmännen till denna beskyllning antingen icke är tillräckligt informerade om det verkliga läget inom det italienska partiet, eller också att de i sin bevisföring driver in på det mensjevistiskt reformistiska farvattnet.

Exekutiven vill lista alla tyska kommunisters uppmärksamhet på, att det i en del länder under de senaste månaderna framträtt element, som försöker bilda en högerfalang inom kommunismen. Därför är det desto mer nödvändigt, att alla kommunister sluter sina led samman och beslutsamt kväver dylika tendenser i deras linda. Kamrat Levis förklaring av den 23. mars bevisar, att han redan står inför en brytning med Kommunistiska Internationalen. Detta faktum borde visa de kamrater, som hittills varit solidariska med honom, vilken kurs han styr, och hjälpa dem att korrigera sin villfarelse.

Under den period, som inletts genom marsstriderna i Tyskland, kommer icke mer eller mindre väl genomtänkta uppfattningar om den italienska partifrågan utan endast ställningstagandet

till de problem, som framspringer ur den redan utkämpade eller ännu återstående revolutionära masskampen, att vara normgivande för riktningsskiljaktigheterna.

KOMMUNISTISKA INTERNATIONALENS EXEKUTIVKOMITE.

Innehållförteckning till tidskriften [Den Kommunistiska Internationalen](#)